

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Sáu, ngày 09/09/2022.

*****

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1002

“CHUYÊN TU, CHUYÊN HỌC MỘT MÔN DỄ DÀNG THÀNH TỰU”

Hòa Thượng nói: *“Người xưa nói có Thiền có Tịnh Độ như hổ mọc thêm sừng”*. Tổ Sư Đại Đức nói câu này không phải cho người chuyên tu Tịnh Độ mà để cho người thích tu Thiền hay tu các pháp môn khác. Nếu chúng ta không được giải thích rõ ràng thì chúng ta dễ hiểu lầm, ngộ nhận. Nếu một người tu Thiền không có thành tựu thì họ còn có pháp môn Tịnh Độ. Hổ là mãnh thú mà Hổ còn có sừng thì sẽ càng dữ hơn. Trong *“Kinh Đại Thừa”* nói: *“Vì chúng sanh không thể nghe được pháp Nhất thừa nên ta đành phải nói pháp Nhị Thừa và Tam Thừa”*. Nếu chúng sanh đủ căn tánh nghe pháp một đời thành Phật, thì Phật chỉ nói pháp một đời thành Phật. Hiện tại, có rất nhiều người niệm Phật nhưng họ không muốn vãng sanh, không muốn vượt thoát luân hồi sinh tử. Có những người họ nguyện đời sau tái sanh làm pháp sư, làm trụ trì.

Hòa Thượng nói: *“Nếu người ta thích nghe Tịnh Độ thì tôi chỉ giảng Tịnh Độ. Nhưng người ta không thích nghe Tịnh Độ nên tôi phải giảng pháp môn khác”*. Hòa Thượng từng giảng *“Kinh Pháp Hoa”, “Kinh Bát Nhã”, “Kinh Hoa Nghiêm Áo Chỉ”, “Cảm Ứng Thiên”, “Kinh Kim Cang”*, Ngài nói: *“Tôi giảng những Kinh khác để dẫn họ về với pháp môn Tịnh Độ”*. Hòa Thượng giảng *“Cảm ứng Thiên”* để chúng sanh biết sợ nhân quả, biết tu thiện tích đức và cũng từng bước dẫn họ về tu pháp môn Tịnh Độ.

Hòa Thượng nói: *“Trước đây, tôi giảng rất nhiều kinh luận để tiếp dẫn người sơ cơ. Đến khi căn tính của họ chín muồi, họ chân thật muốn ngộ nhập, chân thật muốn có được thọ dụng của Phật pháp vậy thì tốt! Họ sẽ xả bỏ tất cả những pháp khác chỉ chuyên nhất một môn”*. Người có căn tính thấp thì tâm của họ không định, Hòa Thượng phải giảng những Kinh khác, họ nghe xong thì họ hoan hỷ từ đó Ngài dần dần đưa họ đến với pháp môn Tịnh Độ. Khi Hòa Thượng giảng *“Kinh Kim Cang”*, có người hỏi Hòa Thượng vì sao Ngài chuyên tu, chuyên hoằng Tịnh Độ nhưng Ngài lại giảng *“Kinh Kim Cang”*. Hòa Thượng nói: *“Tôi giảng “Kinh Vô Lượng Thọ” họ không nghe. Tôi giảng “Kinh Kim Cang” để họ đến nghe, khi họ đến nghe thì tôi giảng “Kinh Kim Cang” và nói về Tịnh Độ”*. Hòa Thượng dùng phương tiện khéo léo nhất để tiếp độ chúng sanh.

Có người thắc mắc, Phật dạy chúng ta *“Nhất môn thâm nhập”* nhưng Phật nói rất nhiều pháp làm cho chúng ta không biết chọn pháp môn nào. Căn tánh của chúng sanh rất phức tạp nên Phật phải nói ra nhiều pháp để phù hợp với sở thích của từng người, khi họ ưa thích thì họ sẽ nghe.

Nếu Phật pháp chỉ có một pháp môn Tịnh Độ hay một pháp Thiền thì rất nhiều chúng sanh sẽ không biết tu pháp nào. Có đến hơn 80% chúng sanh thích cảm ứng, thích thần thông. Có những pháp chỉ cần tu một thời gian ngắn là có cảm ứng. Thí dụ như pháp trì chú, trì chú không phải để có cảm ứng, có phước báu như mọi người nghĩ. Tất cả pháp tu đều có cảm ứng, có phước báu. Nhiều người cho rằng pháp trì chú là nhanh được cảm ứng nhất, họ cho rằng họ chỉ cần trì chú một thời gian ngắn là họ có tiền để xây chùa. Có người một ngày họ trì chú 30 biến, trong khoảng 30 ngày liên tục. Khi họ trì chú thì họ tập trung tâm trí về một nơi, điều này giống như: **“Chế tâm nhất xứ, vô sự bất biện”**. Chúng ta phải phân biệt pháp nào là phương tiện, pháp nào là pháp chân thật giúp chúng ta vượt thoát sinh tử.

Hòa Thượng nói: **“Tôi giảng rất nhiều pháp để tiếp dẫn chúng sanh sơ cơ, những người mới đến học Phật. Đến khi họ muốn chân thật vào cảnh giới của Phật thì xả bỏ tất cả chỉ chuyên tu một pháp”**. Có người nghe Hòa Thượng nói phải tụng 3000 bộ Kinh Vô Lượng Thọ nên họ làm theo. Chúng ta phải xem Hòa Thượng nói trong hoàn cảnh nào. Khi Hòa Thượng giảng **“Kinh Vô Lượng Thọ”**, Ngài nói: **“Chúng ta có đủ can đảm suốt một đời này chỉ niệm một câu A Di Đà Phật không!”**. Suốt cuộc đời Ngài lấy giáo dục làm phương tiện giáo hóa chúng sanh, lấy một câu **“A Di Đà Phật”** chuyên tu để cầu sanh Tịnh Độ.

Khi mọi người hỏi Hòa Thượng về hộ niệm như thế nào thì nhiều người cắt chương, đoạn ngữ tổng hợp thành một video. Trong video đó, Hòa Thượng trả lời mỗi câu thì Ngài mặc một y phục khác nhau vì Ngài giảng ở nhiều pháp hội khác nhau. Họ làm thành một đĩa giống như Hòa Thượng chuyên đề xướng hộ niệm. Họ cắt ghép, cắt chương, đoạn ngữ như vậy là họ đã làm ra đại tội. Hòa Thượng từ một người chuyên tu, chuyên hoằng Tịnh Độ lại trở thành người chuyên đề xướng hộ niệm. Có một người ở Úc gửi cho tôi đĩa này bằng chữ Hán, đĩa không có xuất xứ rõ ràng, nội dung cắt ghép nên tôi không dịch. Trước khi tôi dịch đĩa, tôi phải kiểm tra nội dung để không ảnh hưởng đến người tu Tịnh Độ.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta phải chuyên tu, chuyên học một môn thì chúng ta dễ dàng thành tựu”**. Nhà Phật nói: **“Nhất môn thâm nhập”**. Từ ngày tôi dịch đĩa Hòa Thượng thì tôi chỉ một câu **“A Di Đà Phật”** niệm đến cùng. Cả cuộc đời tôi xác quyết niệm một câu **“A Di Đà Phật”**, một hướng Tây Phương để đi. Tôi không cầu bình an, mạnh giỏi, sống lâu, phát tài, phát lộc. Tâm tịnh thì tương ưng với cõi Tịnh. Tâm chúng ta đủ tiêu chuẩn với cõi Tịnh Độ thì chúng ta sẽ đi về Tịnh Độ. Tâm chúng ta đủ tiêu chuẩn của cõi Địa ngục, Súc sanh thì chúng ta sẽ đi về đó.

Hòa Thượng nói: **“Nếu bạn là người thật làm mà bạn mời tôi giảng Kinh thì tôi chỉ giảng Tịnh Độ cho bạn nghe. Tôi không giảng tất cả các Kinh khác vì như vậy sẽ làm lãng phí thời gian của cả tôi và bạn. Chúng ta chuyên tâm cầu “nhất tâm bất loạn” vậy thì chúng ta không nên để bị phân tâm. Nếu chúng ta muốn thành tựu thì nhất định chúng ta phải chuyên nhất”**. Người thế gian cũng nói: **“Nhất nghệ tinh, nhất thân vinh”**. Những món ăn gia truyền thì sẽ ngon vì nó đã đạt đến mức tinh tế. Pháp tu cũng vậy!

Có người nói với tôi, họ cho rằng niệm Phật không hóa giải được oan gia, nghiệp chướng nên họ phải tụng **“Kinh Địa Tạng”** để hóa giải. Tôi khuyên họ tụng **“Kinh Địa Tạng”** xong thì nhớ niệm Phật. Có người nói, họ muốn tụng **“Kinh Vô Lượng Thọ”**, thì tôi cũng nói họ tụng **“Kinh Vô Lượng Thọ”** cũng tốt, họ tụng xong thì nhớ niệm **“A Di Đà Phật”**. Chúng

ta phải phân biệt được đâu là điều chính cần làm và đâu là phương tiện. Hòa Thượng đã nhắc chúng ta: **“*Bạn có đủ can đảm suốt cuộc đời này chỉ niệm một câu “A Di Đà Phật” không!*”**.

Có một người học trò, mỗi lần tôi ghé thăm thì lại thấy họ có một quyển Kinh khác nhau, họ đã từng tụng **“*Kinh Vô Lượng Thọ*”, **“*Kinh Dược Sư*”, **“*Kinh Địa Tạng*”, **“*Chiêm Sát Sát Pháp*”**. Một thời gian sau thì họ bỏ niệm Phật. Đó là: **“*Ma đưa lối, Quỷ dẫn đường*”**. Ma Quỷ không bảo chúng ta bỏ niệm Phật ngay mà họ dẫn dụ chúng ta đi từ từ.******

Có một người hỏi tôi, đạo tràng của họ đang chuyên tu Tịnh Độ, thời khóa tu nghiêm ngặt, mọi người tu rất hoan hỷ. Có một người nhập lên xưng là Đức Ông. Đức Ông nói chính xác về tính cách, hoàn cảnh của từng người. Mọi người nghe xong thì tin theo. Đức Ông nói niệm Phật thì chưa đủ mà phải đi làm từ thiện, đi làm việc tốt. Theo sự hướng dẫn của Đức Ông, đạo tràng đó đi từ thiện khắp nơi. Mọi người được **“*du sơn ngoạ thủy*”**, được nhiều người tán tụng nên họ rất thích, họ không còn nhất tâm niệm Phật. Tôi nói họ đã bị **“*Ma dẫn lối, Quỷ đưa đường*”** rồi!

Hòa Thượng một đời giảng Kinh thuyết pháp khắp nơi, Ngài đến Châu Phi, đến những nơi hẻo lánh để giảng Phật pháp, giảng chuẩn mực của Thánh Hiền nhưng bản thân Ngài thì một câu **“*A Di Đà Phật*”** niệm đến cùng. Giảng pháp xong thì Ngài quay về niệm Phật. Trước khi bốn ba khuyên mọi người làm giáo dục thì tôi đã có hơn 30.000 giờ để dịch đĩa Hòa Thượng. Khi mọi người đã làm giáo dục được rồi thì tôi quay trở về đây để tu tập. Chúng ta đã học hơn 1000 ngày không gián đoạn. Chúng ta tu một pháp môn, chuyên theo một vị Thầy, một hướng Tây Phương để đi về. Chúng ta không cần làm một người nổi tiếng, giàu có.

Trong **“*Kinh Sám Hối*”** nói: **“*Hôm nay con phát tâm không vì phước báu Trời, Người, Thanh Văn, Duyên Giác, Bồ Tát cũng không mà con phát tâm vì quả vị Phật*”**. Chúng ta không cần sự hưởng thụ ở thế gian. Tôi sống ở đây không thiếu thứ gì, đời sống rất an vui, tự tại, không phải phụ thuộc ai. Hơn 10 năm qua chúng ta làm theo Hòa Thượng, chúng ta đã chân thật có được lợi ích. Chúng ta chuyên tu một pháp, chuyên theo một Thầy, chuyên một hướng Tây Phương để đi. Chúng ta chuyên một hướng Tây Phương thì chúng ta không cần phải nói lời khách sáo, van xin với Phật. Chúng ta muốn vãng sanh mà chúng ta vẫn **“*tự tư tự lợi*”**, hưởng thụ **“*năm dục sáu trần*”**, **“*tham sân si mạn*”** thì cho dù Phật đặc cách, từ bi đến tiếp dẫn thì chúng ta cũng không muốn vãng sanh.

Hòa Thượng nói: **“*Trong thời kỳ Mạt Pháp, chỉ có duy nhất pháp môn Tịnh Độ có thể giúp chúng ta có thể chân thật cứu độ được chúng sanh, cứu khổ, cứu nạn, cứu mình, cứu người. Pháp môn này là thành tựu cứu cánh viên mãn. Chúng ta giới thiệu người khác học Phật thì chúng ta nhất định phải giới thiệu họ niệm Phật, khuyên họ phát nguyện cầu sanh Tịnh Độ*”**. Hòa Thượng bì bất đắc dĩ mà giảng nhiều Kinh khác nhau. Người khác không chịu tiếp nhận pháp môn Tịnh Độ nên Ngài phải giảng Kinh khác để mở lối, dẫn đường họ đến.

Hòa Thượng nói: **“*Người tu pháp môn Tịnh Độ được Phật lực gia trì. Nguyện lực của A Di Đà Phật, mười phương tất thấy Như Lai gia trì giúp chúng ta đời nghiệp vãng sanh đến thế giới Tây Phương Cực Lạc*”**. **“*Đời nghiệp vãng sanh*”** là chúng ta vẫn còn nghiệp nhưng chúng ta vẫn có thể vãng sanh. Từ khi chúng ta phát tâm niệm Phật chúng ta không được tạo nghiệp mới. Thí dụ chúng ta vẫn còn **“*Tham, sân, si*”** nhưng chúng ta không để nó khởi tác dụng, không còn khởi hiện hành. Chúng ta không thể **“*Tà tà tạo nghiệp rồi tà tà vãng sanh*”**.

Có người hỏi Hòa Thượng: “*Thưa Hòa Thượng, có người nói niệm Phật không thể đời nghiệp vãng sanh. Niệm Phật không thể vãng sanh thì phải làm sao?*”. Hòa Thượng nói: “*Không vãng sanh thì thôi vậy! Nếu niệm Phật không thể đời nghiệp vãng sanh thì Thế giới Tây Phương Cực Lạc chỉ có Phật A Di Đà. Chỉ có Phật A Di Đà là không còn nghiệp, các hàng Bồ Tát cũng đều vẫn còn nghiệp. Ở thế giới Tây Phương Cực Lạc, chúng Bồ Tát nhiều vô số kể. Phật A Di Đà từng nói: “Nếu chúng sanh nào tính đếm được chúng Bồ Tát ở thế giới Tây Phương Cực Lạc thì ta thế không thành Phật”. Đức Phật A Di Đà đã thành Phật vậy thì chúng Bồ Tát ở thế giới Tây Phương Cực Lạc nhiều vô số kể. Nếu thế giới Tây Phương Cực Lạc chỉ có một mình Phật A Di Đà thì ông đề đó làm gì!*”.

Hòa Thượng nói: “***Chỉ có pháp môn Tịnh Độ là đời nghiệp phát sanh. Pháp môn này là pháp môn ngay một đời thành tựu, ngay một đời thành Phật***”. Vãng sanh không phải là thành Phật ngay nhưng khi đó chúng ta có sự bảo đảm chắc chắn để thành Phật. Vì ngày ngày chúng ta được thân cận Phật A Di Đà, thân cận các vị Bồ Tát như Bồ Tát Đại Thế Chí, Bồ Tát Phổ Hiền nên chắc chắn chúng ta thẳng đến thành Phật.

Hòa Thượng đã một đời làm ra biểu pháp cho chúng ta. Có người hỏi Hoà Thượng: “*Ngài giảng Thiền hay như vậy sao Ngài không tu thiền?*”. Hòa Thượng nói: “***Tôi giảng Thiền để cho người có căn tánh tu Thiền. Căn tánh của tôi chỉ phù hợp với niệm Phật, với Tịnh Độ***”. Hòa Thượng thông tông thông giáo vậy mà căn tánh của Hòa Thượng chỉ phù hợp với pháp môn Tịnh Độ vậy thì căn tánh của chúng ta phù hợp với pháp môn nào?

Khi tôi dịch “*Kinh Hoa Nghiêm Áo Chũ*”, Hòa Thượng Minh Cảnh nói: “***Hòa Thượng Tịnh Không giảng Kinh Hoa Nghiêm rất hay, rất thấu đạt!***”. Hoà Thượng có thể giảng tất cả các Kinh. Ngài giảng tất cả các Kinh để mọi người đến nghe, sau đó Ngài nói về Tịnh Độ. Hòa Thượng nói: “***Nếu bạn là người thật làm thì tôi chỉ giảng về Tịnh Độ cho bạn nghe vì nếu không sẽ lãng phí thời gian của bạn và cũng là lãng phí thời gian của tôi!***”.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!